

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT

DONDERDAG 1 MAART.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

ABONNEMENTSPRIJS:

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet,
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

Van één tot zes regels. . . . .
Voor elken regel meer. . . . .
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden
worden geplaatst tegen betaling van f. 1, het zegel
regt daaronder begrepen.

De afschaffing van den accijns op het Gemaal.

I.

Het voorstel, door de Regering tot afschaffing van den accijns op het gemaal gedaan, is ernstig en nauwkeurig door ons overwogen. Hoe wij er over denken, wenschen wij thans onzen lezers mede te deelen. Geen oogenblik bestond bij ons eenigen twijfel omtrent de gedragslijn, die wij met betrekking tot het gemaalde voorstel zouden volgen. Zij is afgebakend door de hoofdbeginselen zelven der constitutionnele partij: „beoordeling van zaken“, en: „in alles staat vóór het belang van het Vaderland“. Toen de heer VAN HALL van „eene versleten rigting“ sprak en van een kloof, die voor hem „onoverkomelijk“ zou zijn, hadden wij moed in de toekomst; wij voorspelden, dat die rigting „is de levende kracht der Natie“; dat zij het „versleten“ als den „geuzen-bedelpenning dragen zou, men blijke der kortzigtigheid van onberaden raadslieden; want, dat door haar en door haar alleen, aan de behoefte des lands is te voldoen.“

Zullen wij nu eene juichtoon aanheffen, nu de Regering omtrent een der voornaamste punten van verschil over de „onoverkomelijke kloof“ met eene verrassende vaart is heengesprongen; met eene vaart zelfs, die ons verre achter laat? O neen! Wij achten het ten eenemale onnoodig aan te wijzen, dat door het verspreiden van onze rigting en van die rigting alleen, aan de behoefte des lands is te voldoen; het voorstel der Regering is te welsprekend; het schraapt uit het boek der waarheid, al wat men daarin tegen de „versleten rigting“ heeft trachten op te teekenen; het drukt het onvergankelijk zegel op de drijfkracht, op den onweerstaanbaren invloed der echt-constitutionnele beginselen.

Weinige waarde hechten wij aan woorden. Zoo dikwerf ziet men anders handelen, dan waarop gezegden worden doen rekenen. Wij letten daarom te meer op daden. Wij hebben nu een bepaald voorstel vóór ons liggen, en 't kan derhalve geenerlei nut meer hebben om te doen uitkomen, hoe de woorden inderdaad in strijd zijn met de handeling. Ook hierin zijn wij ons zelven gelijk, gehoorzamen wij aan eene der hoofdbeginselen van onze rigting. „Naar hare beginselen moet zij ondersteunen wat goed is, moet zij helpen tot stand brengen, wat op haren weg ligt, ook al wordt het voorgesteld door personen, die verkondigen, dat zij eene andere rigting volgen; maar zij erkent niet als hare vrienden, dan die standvastig zijn in de rigting en hare rigting volgen uit overtuiging en uit liefde tot ons oude Nederland, het land der vrijheid“ (1).

Naar dat beginsel ondersteunen wij, met genoegen, het hoofdgedachte, die tot grondslag strekt van het gemaalde voorstel: „afschaffing van den accijns op het gemaal“. Wij hebben die afschaffing ten allen tijde als het meest wenschelijke gekeurd; en er is geene reden denkbaar, waarom wij, nu het voorstel daartoe gedaan wordt van eene zijde voor welke wij weinig sympathie gevoelen, minder aannemelijk zouden keuren? Wij wenschen zelfs niet te treden in een onderzoek van de bedoelingen, die welligt tot het voorstel geleid hebben van de meerdere of mindere mate van opregtheid, waarmee 't uit den boezem van 't Ministerie is voortgekomen. Wat wij afkeuren in onze tegenstanders, is het eerste voorstel tot belasting-afschaffing van de constitutionnele zijde kwam, is ook nu afkeurenswaardig. Het laten het peilen van het menschelijk hart en het beraken van geheime bedoelingen over aan de „ministeriele pers, die thans oppositie schijnt te worden“. Wij beoordeelen het voorstel; niets meer en niets minder; wij nemen het aan als gedaan met opregtheid, met gelijkheid en goede trouw. Daarom vooral wenschen wij het gelijk nader blijken zal, zoodanige wijzigingen in het voorstel te zien gebragt, dat het zal kunnen worden

uitgevoerd, dat het geenszins blijve, in wettelijken vorm gebleed.

Gaarne zien ook wij, wanneer de accijns op het gemaal zal worden afgeschaft, van het meer beperkte voorstel tot afschaffing van den accijns op de brandstoffen af. In de zitting van 23 November 1854 heeft de heer THORBECKE zelf verklaard in zoodanig geval van zijn voorstel af te zien; hij gaf daardoor een nieuw bewijs, dat het belang van het Vaderland het enigdoel is van zijn streven. „Het hoofdoel is“ — zeide hij „afschaffing van een der schadelijke accijnsen. — „Ik wil dus niet op de brandstoffen blijven staan; ik wil mij schikken naar het gouvernement, zoo dit zich sterk maakt de afschaffing van den accijns op het gemaal in zijn geheel voor te stellen.“ De heer THORBECKE zal, en met hem de constitutionnele partij, zich gelukkig achten, dat hij zoo spoedig in staat werd gesteld om te betoonen dat het met zijne verklaring ernst was. Het was toch niet te doen, wie persoonlijk de eer der afschaffing dragen zou: een hooger beginsel stond voor den geest. Het was de vraag: welke de meest doeltreffende maatregel zou zijn, om een begin te maken aan eene doorgaande hervorming van ons belastingstelsel en hoe men de noodzakelijkheid van die hervorming tot eene nationale overtuiging zou verheffen? — Geen oogenblik werd er aan gedacht om zelf den palm der overwinning te plukken. Daarom zeide de heer THORBECKE later: „Ik verlang in den strijd over afschaffing van lasten niet de grootmoedigste te zijn, maar de kroon van grootmoedigheid aan de Regering te laten. En ik zal dan, wanneer ik mij in dien strijd overwonnen zal erkennen, met de voldoening scheiden, dat ik onder degenen was, die aanleiding tot den strijd gaven, waarbij de natie zal hebben gewonnen“ (2). Maar daarbij mag niet uit het oog verloren worden, wat hij in dezelfde zitting zeide: „Ik zal weinig hechten aan een voorstel tot vermindering van lasten op zich zelf en zonder samenhang; maar ik zal zeer veel hechten aan een stelsel, bij de Regering „blijkbaar, om gestadig ons belastingwezen te verbeteren met vermindering der lasten van die klassen, die nu te zeer worden gedrukt.“

Het doel, dat wij trachten te bereiken, is derhalve, niet de afschaffing van een der accijnsen op goed geluk af; maar de afschaffing op grondslag van een stelsel tot verbetering van ons belastingwezen in dien zin, dat de lasten van die klassen, die nu te zeer worden gedrukt, zullen worden verminderd.

Wanneer eenige hoofdbepalingen van het Regeringsvoorstel zullen gewijzigd zijn, zien wij daarin een zoodanig stelsel, dat, gaat men op den ingeslagen weg voort, tot het gewenschte doel leiden kan; en daarom mogen wij, onder voorbehoud van die wijzigingen, het voorstel ondersteunen.

Alvorens nu in eene eigenlijke beoordeeling te treden, zij het ons vergund, twee algemeene opmerkingen voorop te zetten.

De eerste is, dat de Regering met hare hervorming in het bestaande belastingstelsel plotseling veel verder gaat, dan met het oog op de verhoogde staatsuitgaven, door de voorstellers van de afschaffing van den accijns op de brandstoffen werd raadzaam gekeurd. Ook zij gaven in November de voorkeur aan den gemaal-accijns; maar zij vonden geen vrijheid, om zoodanig voorstel te doen. Wij keuren de kordaatheid van de Regering niet af: integendeel; want zij alleen is in staat het best het belang der schatkist te beoordeelen. Wanneer wij deze opmerking doen, het is om tweeërlei reden. Het is om te constateren van welk gehalte, na dit initiatief der Regering, hare argumenten waren, toen zij elke belastingvermindering, op grond van onzen finantiëlen toestand, bestreed; en het is, om aan te toonen, dat, meer dan de accijns op het geslagt, meer dan de accijns op de brandstoffen, die op het gemaal de hoeksteen is van ons geheele accijnsstelsel, en dat, die steen weggerukt, van lieverlede het geheele ge-

bouw zal moeten instorten, om plaats te maken voor een meer overvloedig en behoefteloos verhoudingen van den tegenwoordigen maatschappijken toestand.

De tweede opmerking is deze. Wanneer de Regering trouw had vastgehouden het stelsel van bezuiniging, door het vorige Ministerie zoo volijverig gehandhaafd; wanneer niet, noodeloos, de staatsuitgaven jaarlijks met ruim drie millioenen waren verhoogd geworden; zij zou de geheele afschaffing van den accijns op het gemaal hebben kunnen voorstellen, zonder eenig equivalent, of althans zonder een hoofdelijken omslag in de plaats te moeten stellen. Wanneer de Natie dan nu al gebaat worde door de afschaffing van den accijns: in den hoofdelijken omslag ontvangt zij de eerste wrange vrucht van het noodeloos opvoeren der Staatsuitgaven tot eene hoogte, die het cijfer van 1847 zelfs overtreft.

Zeer opmerkenswaardig is de houding, die de Amsterdamsche Courant met betrekking tot het regeringsvoorstel tot afschaffing van den accijns op het gemaal aanneemt. De Amsterdamsche, die anders gewoon is het stilzwijgen te bewaren over de meest gewigtige aangelegenheden van den dag: zij keurt de handelwijze der Regering sterk af; zij komt, krachtig, in oppositie tegen hetgeen tot verbetering van ons belastingstelsel wordt beproefd.

Eenige zinsneden van haar artikel mogen wij onzen lezers niet onthouden:

Niet ten onrechte vraagt men zich onwillekeurig met eenige verwondering af: hoe is het mogelijk dat zulk een veelomvattend voorstel, zulk eene grondige hervorming van het bestaande belastingstelsel bij eene regering opkwam welke zich aanvankelijk zoo schroomvallig toonde in het voordragen eener afschaffing van belastingen, en die zoo krachtig de handhaving van het bestaande belastingstelsel verdedigde? Drie maanden geleden, afschaffing van het tonnegeld der zeeschepen en van de opcenten op het gemaal; — thans afschaffing van de geheele belasting op het gemaal, met die van het tonnegeld der zeeschepen daarnevens: Is sinds dien tijd de finantiële toestand zoo aanmerkelijk verbeterd? Is de stilling van Nederland tegenover het buitenland zoo veel gunstiger geworden? Niemand zal dit kunnen beweren. De finantiële toestand is dezelfde gebleven; en de oorlogsvlam, die in het Oosten opstak, wakkert al meer en meer aan, breidt zich al verder en verder uit en laat ook Nederland, in zoover het in den Duitschen Bond is opgenomen, niet onaangeroerd. Van waar dan die veranderde stemming bij de regering? Zij plaatste zich bij de aanvaarding van het denkbeeld eener vermindering der belastingen op een hellend vlak, waarop het stilstaan onmogelijk werd en zij door de afschaffingsgezinden werd voortgesleept en ten einde toe voortgesleept zal worden. Eenmaal zich tot vermindering der belastingen bereid verklaard hebbende, was de begeerte daarnaar opzewekt. De een verlangde de afschaffing van deze, de ander van gene belasting. De aanspraak om verder te gaan dan de regering voorstelde, wies steeds aan, en de Tweede Kamer scheer in dien aandrang te deelen. Het eene voorstel volgde op het andere. De regering werd overvleugeld, en zij voelde zich gedrongen een voorstel aan te bieden, hetwelk alle andere voorstellen ver achter zich laat.

De veranderde houding der regering laat zich op deze wijze gereedelijk verklaren. Eene rechtvaardiging er van is daarin niet gelegen. Het toegeven van dezen gebetigden aandrang, indien het niet op goede gronden steunt, verraaft eene afkeurenswaardige zwakheid. Het komt dus enkel aan op de beoordeeling der gronden, op welke de voordragt der regering steunt. Zij zelve stelde eene voorwaarde, van welke de voorstelling eener vermindering van belastingen afhankelijk was. Zij zeide bij de gehoude beradslagen over de begrooting: „Indien de toestand van Nederland tegenover het buitenland, dezelfde blijft; indien deze niet verergert, zal de regering niet aarzelen tot eene afdoende vermindering der belastingen over te gaan. Wat is er sinds dien tijd gebeurd? Nederland is in het ongestoord getot der onzijdigheid gebleven. Het is echter genoopt geworden, voor zoover het een deel uitmaakt van den Duitschen Bond, zich tot den oorlog voor te bereiden, en het is volgens velen niet twijfelachtig, dat, bij het voortduren van den krijg, niet Oostrijk alleen, maar ook Pruisen in den strijd zullen worden gewikkeld. De Duitsche Bond zal daaraan niet vreemd blijven, en verscheidene van zijn leden, zoo als onder anderen Beieren, zijn reeds bedacht om buitengewone middelen aan te wijzen, ten einde in de kosten der krijgstoerusting te voorzien. Een staat van den tweeden rang, Sardinië, neemt een werkdadig

deel in den krijg, en het ligt in de bedoelingen der Westersche Mogendheden, op eene versterking hunner strijdkrachten, ook door hulpbetopen van de zijde van mogendheden van een minderen rang bedacht te zijn. De stelling van Nederland tegenover het buitenland is niet meer dezelfde als in het afgelopen jaar, en de houding der onzijdigheid zelf vordert het aanbrengen eener eerbiedwekkende houding, waarvoor buitengewone uitgaven worden gevorderd, al is het dat het aan zoo vele zijden bijgegeven Nederland niet in den strijd gewikkeld wordt. Kan Nederland, in deze omstandigheden geplaatst, zich veroorloven de hulpmiddelen te laten varen, die het ten dienste staan, om te voorzien in de uitgaven, die waarschijnlijk niet zullen kunnen worden vermeden?

Het is mogelijk, dat deze voorstelling te donker gekleurd is, en dat wij met de Regering moeten zeggen: Nederland is onzijdig en zal onzijdig blijven, al duurt de krijg ook dit jaar en het volgende voort. Want eenmaal bij de wet de afschaffing van het gemaal voor 1856 bepaald zijnde, is, naar ons inzien, de terugtred niet mogelijk.

Dan rijst de vraag of wij zoo gereedelijk de berekening kunnen aannemen, welke de Regering ons voorlegt, en waarop de voorgestelde afschaffing van het gemaal en het tonnegeld, waardoor de schatkist een inkomen van vijf miljoen verliest, gevestigd is? Wij gelooven het niet.

Het jaar 1856 wordt op gelijke lijn met het jaar 1854 geplaatst ten aanzien van de opbrengst der belastingen, maar is het nuttig op het verwezenlijken van die uitkomst gegrond? Ieder gevoelt, dat bij het voortduren van den krijg, en handelen en scheepvaart belemmering ondervinden, de nijverheid in hare werking gestremd wordt, het vermogen en het inkomen der ingezetenen afneemt en de verteringen ingekort worden. Het natuurlijk gevolg is, dat de belastingen, op de bronnen van het volksbestaan gegrond, minder afwerpen en de gemaakte berekening faalt. Wij bereiden op deze wijze de terugkeer der te korten voor, en wikkelen ons weder in de moeijelijkheden, waaraan wij niet dan door aanzienlijke opofferingen, nog zoo kort geleden, ontkomen zijn.

Veel is er, dat in dit artikel de aandacht wekt.

De Regering, die door de *Amsterdamsche* ten allen tijde bezongen is als de meest zelfstandige, als de meest onafhankelijke, wordt thans verklaard te zijn *overvleugeld*, wordt beschuldigd van *afkeurenswaardige zwakheid*.

De *Amsterdamsche*, die elk berigt omtrent Nederlands veranderde verhouding tot de Westersche Mogendheden als *onwaar* verklaarde, komt nu tot de bekentenis, dat de oorlog *ook Nederland niet langer onaangeroerd* laat; ja *dat de stelling van Nederland tegenover het buitenland niet meer dezelfde is als in het afgelopen jaar!*

De *courant*, die de finantiële berekeningen der Regering *à outrance* handhaafde tegen de becijferingen van den heer van Bosse, verklaart thans *niet te gelooven* aan de finantiële berekening van hare geliefkoosde regering!

De *Amsterdamsche*, die ondersteunde en toejuichte de onmatige opdrijving der Staatsuitgaven en den spot dreef met de voorspelling, dat wij, aldus voortgaande, tot een vorig tijdvak van te korten zouden terugtreden, gelooft nu, dat wij, door *verplaatsing* van belastingen en *verlichting* van den gemeenen man, *naar den tijd der te korten* zullen terugtreden!

Het is zeer opmerkelijk. Is de bekende sympathie van Amsterdam voor de accijns, die de mindere klassen zoo zeer drukken, in botsing gekomen met en heeft zij overwonnen de sympathie voor het Ministerie der tegenovergestelde rigting?

Of zal men de *Amsterdamsche* dankbaar zijn, dat zij, tijdig een wank heeft gegeven, om door de *voorstanders der Regering* het voorstel te doen afstemmen?

Is welligt het blijk van *onafhankelijkheid*, door de *Amsterdamsche* gegeven, het beste bewijs voor hare *afhankelijkheid*?

De loep, dien het Regerings-voorstel nemen zal, is 't best in staat, een nader oordeel over den aard der *zonderlinge oppositie van de Amsterdamsche Courant* te vellen.

„gymnastiek voor het verstand of voor het vernuft” wordt genoemd.

Wij begeeren niet, dat de hoogleeraar in dergelijke vakken zich, gelijk de heer J. B., *„de Blochjes- en courantenpubliek”* kiest, tot wien hij spreekt; maar ten minste in zijn auditorium zoodanig doceert, dat ook het publiek daarbuiten er eenig nut van hebben kan, gelijk bijv. Prof. Opzoomer van tijd tot tijd. Zoo zouden wij veel liever zien, dat Prof. J. B. voor staats-regterlijke en finantiële besprekingen zijne plaats ruimde aan zijne daartoe meer bevoegde collega's in het staatsregt en de staathuishoudkunde, gelijk wij altijd van meening geweest zijn, dat *de wetenschap* daardoor in waarde rijst en in crediet toeneemt, als de mannen van het vak zich laten hooren.

In het ooglopend is het verschil van gevoelen tusschen dagbladen, die, even als de *Nederlander* en de *'s Gravenhaagsche Nieuwsbode*, omtrent sommige hoofdpunten dezelfde rigting volgen, ofschoon 't in ons niet opkomt, om het eerste blad zoover te vernederen, van het in eenig opzigt met het karakter van het laatste te willen gelijkstellen.

Het eerste schrijft:

„Belgie geeft, in de interpellatie van 16 Februarij, een navolgenswaardig voorbeeld.

„Thorbecke heeft, reeds ten vorigen jare, verstandhouding der neutrale Staten, waarvan Nederland de banier zou opsteken, verlangd.”

En het andere:

„Wanneer men afgaat op geruchten, dan meenen wij van onzen kant te moeten mededeelen dat, volgens personen, die ook geacht kunnen worden nog al wel ingelicht te zijn, op onze neutraliteit niet de minste lastige aandrang wordt nitgevoerd, en dat de verhouding tot alle buitenlandsche Regeringen op den meest gewenschten voet is, eenen toestand, waarin wij sedert lang niet meer zouden verkeeren, indien onze Regering het onverstandige stelsel der *Thorbeckiaansche partij*, *neutraliteit met erkende sympathien*, had aangenomen.”

En wat is daaromtrent het oordeel van de *Nederlander*?

„Wanneer in elken onzijdigen Staat het regt der neutralen met dezelfde waardigheid en eendragt als nu in Belgie op den voorgrond gesteld werd, zou er, ook zonder *verstandhouding*, reeds *zamenwerking* zijn.”

Nog een ander voorbeeld: De *Nieuwsbode* zegt:

„In December heeft de Regering gezegd hare denkbeelden over onze belastingen in bepaalde voorstellen geformuleerd, nadat de Kamer weder zou zijn bijeengekomen, te zullen mededeelen, wanneer de politieke toestand van ons Vaderland zich niet *bedenklijker* vertoonde. Den 13 Februarij kwam de Kamer bijeen en de toegezegde voorstellen werden ingediend.

„De aanbieding van het voorstel tot afschaffing van den accijns op het gemaal is, naar onze bescheiden meening, de beste wederlegging van geruchten.”

De *Nederlander* schrijft:

„Zouden welligt de omstandigheden gunstiger, voor het Vaderland minder zorgwekkend zijn? dit wordt geenszins door het Ministerie beweerd.”

Hoe het ook zij, *De Nieuwsbode* is gerust over den politieke toestand; omdat de Regering de accijns op het gemaal wil afschaffen; *de Nederlander* kan zijne ongerustheid over de rust, de lijdelijke of werkeloosheid der Regering niet verbergen.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Lord Palmerston heeft in het Lagerhuis de zamenstelling van het ministerie officieel mededeeld en de namen der staatsmannen doen kennen, die er in bewilligen om de leden van het kabinet, die hun ontslag genomen hebben te vervangen. Het zijn dezelfde personen, vier namen door den telegraaf zijn bekend gemaakt. Lord John Russell heeft alzoo de portefeuille van koloniën, die de heer Sidney Hubert heeft opgegeven aanvaard; de heer Ch. Wood, die de betrekking van president van het bureau van controle (Indische Zaken) bekleedde is thans lord der schatkist geworden ter vervanging van sir James Graham; men weet echter nog niet wie hem zal opvolgen als president van het bureau van controle; — en eindelijk heeft de heer Gladstone tot opvolger als kanselier der schatkist den heer Cornwall Lewis.

Deze laatste is de eenige der nieuwe ministers, die nog geen deel uitgemaakt heeft van een Engelsch kabinet; hij is, uit dien hoofde, het minst bekend.

Hij is de zoon van sir Thomas Frankland Lewis, lid van het parlement en nam in 1854 deel aan de commissie van enquête in de zaken van Malta. Hij was onder-secretaris van het departement van Binnenlandsche Zaken van de maand Mei 1848 tot de maand Julij 1850 in het kabinet, waarvan Lord John Russell het hoofd was; hij be-

kleedde vervolgens de betrekking van secretaris der schatkist, welke hij behield tot dat dit ministerie in het begin van 1852 aftrad. Sedert 1847 tot op heden heeft hij als was hij lid van het parlement voor de kieskring van Cornwall Lewis is een schrijver van naam. Men is hem verscheidene geschiedkundige en staatkundige werken verschuldigd, en in December 1852 werd hij uitgever van de *Edimb. Rev.*

Dit zijn de antecedenten van den nieuw benoemden kanselier der schatkist. Hoewel zeer eervol, wegen zij echter welligt niet zwaar genoeg op de schaal wanneer men bedenkt, van welk hoog gewigt de betrekking is, waartoe hij thans geroepen wordt. De kanselier der schatkist is een der voornaamste leden van het kabinet en deze betrekking wordt nog moeilijker, wanneer men een man zooals de heer Gladstone moet vervangen. Maar van eenen anderen kant, is het in eene crisis zooals die waarin Engeland zich thans bevindt, soms goed een beroep te doen op nieuwe mannen, en zoo lord Palmerston, zich tot sir C. Lewis heeft gerigt om hem de portefeuille van finantien op te dragen; dan is het voorzeker, omdat hij hem voor die gewichtige betrekking geschikt acht.

Het blijft steeds de vraag hoedanig het nieuwe kabinet door het parlement zal worden ontvangen. Het is te voorzien, dat de Tories dit kabinet vijandig zullen zijn. Wat de politieke betrekkingen betreft, men zou zeggen om ons te bedienen van eene uitdrukking, welke sedert eenigen tijd zeer veel gebezigd wordt — zij schijnen eene gewapende onzijdigheid te hebben aangenomen.

Bij de verklaringen, welke lord Palmerston in de kamer gaf omtrent de aanvulling van het ministerie, zeide hij — hetgeen ons reeds bekend was — dat lord John Russell, hoezeer het secretariaat van staat voor de koloniën aannemende, echter de hem opgedragene zending te Wenen zal vervullen, onder bijvoeging dat, welken uitslag die conferentien ook mogen opleveren, de afwezigheid van lord John niet van langen duur zal zijn. Wij bekennen, dat deze laatste verklaring wel eenige nadere opheldering noodig heeft; zij is duister. Wille lord Palmerston te kennen geven, dat lord John Russell den uitslag der conferentien niet zal afwachten, en dat hij naar Engeland zal terugkeeren zoodra de strekking der onderhandelingen gebieken is, hetzij voor of tegen den oorlog, aan lord Westmoreland de zorg overlatende om, aan de conferentien tot op het eind toe deel te nemen? Dit komt ons zeer onwaarschijnlijk voor. Of heeft lord Palmerston willen te kennen geven, dat lord John Russell belast is met de taak om de zaken te Wenen te verlaaten en binnen weinigen tijd eene eindbeslissing uit te lokken, vast besloten om de onderhandelingen af te breken zoo zij tot geene gunstige uitkomst leiden? Afgescheiden van deze beide onderstellingen kunnen wij niet verklaren, op welken grond lord Palmerston kon verzekeren, dat de zending van lord John Russell van geen langen duur zal zijn: eene zending, die juist lang duren kan, zoo de onderhandelingen een gunstigen keer nemen en lord John Russell daaraan tot op het eind toe wil deel nemen.

Wat te zeggen van de reis des Keizers naar de Krim? Vooreerst, dat er thans minder twijfel dan ooit te dien opzichte bestaat; en ten andere, dat het vertrek welligt spoediger zal plaats hebben dan men in de laatste dagen dacht; met andere woorden: het bevestigd zich niet, dat de reis tot 8 Maart zal worden uitgesteld. Eergisteren waren alle voorbereidingen tot deze reis reeds voleindigd, alle instructiën gegeven, alle maatregelen genomen, en het liet zich aanzien, dat de Keizer, als het ware, ieder oogenblik in zijn rijtuig kon stappen.

De generaal Niel, wien Z. M. naar men zeide, wachtte om eene eindbeslissing te nemen, komt niet te Parijs. Men zegt zelfs, dat hem uit de hoofdstad bevel is gezonden, in de Krim te blijven of onmiddellijk daarheen terug te keeren, zoo hij bij het ontvangen van dit bevel reeds op zijne terugreis naar Frankrijk mogt zijn.

Dit feit alléén zou bij gebreke van vele anderen, welke thans bekend geworden zijn, volstaan om aan te toonen, dat het besluit des Keizers onherrapelijk is en dat de ten uitvoer bringing spoediger dan men wel verwachtte op handen is.

Eergister was te Parijs het gerucht verspreid, dat het Wetgevend Ligchaam eene mededeeling van regeringswege zou ontvangen, en men twijfelde er niet aan of deze mededeeling zou betrekking hebben op de reis des Keizers. Maar de zitting liep rustig af zonder dat er eene mededeeling of boodschap werd ontvangen; de zitting was zelfs zeer onbeduidend.

Het zou echter onjuist zijn om hieruit op te maken, dat de reis des Keizers uitgesteld is; want het is volstrekt niet zeker, dat het Wetgevend Ligchaam te dezer zake eene mededeeling zal ontvangen vóór dat de Keizer Parijs verlaten heeft.

En wat het andere vraagstuk betreft, dat thans aan de orde van den dag is — sedert eenige dagen eenigzins op den achtergrond geraakt en door de geruchten omtrent de reis des Keizers en naar aanleiding der ministeriële crisis in Engeland; het Pruisisch verdrag, deswege is niets nieuws niets stellig bekend geworden. De kolonel Oulberg is eergister wel is waar te Parijs teruggekeerd. Maar wat brengt hij mede? De eerste geruchten zijn vrij gunstig, men zou een oplossing nabij zijn; maar toch weder niets bepaalds.

Uit Konstantinopel zijn berichten aangekomen tot 15 en 17 Februarij; zij deelen echter geen enkel feit mede, dat niet reeds door de telegrafen is bekend gemaakt.

De nieuwe Oostenrijksche gezant, de heer von Keller, te Konstantinopel aangekomen. De generaal Niel, die men aldair op zijne terugreis van de Krim was, gaf mede zijn vertrouwen te kennen op de zega der geallieerde wapenen.

Volgens Russische deserteurs, werd Keizer Nicolaas I. te Sebastopol verwacht. De uitvallen der Russen waren der taalk-

Er was afwisselend modder en vorst. Bij het gerecht, te Eupatoria was de schoonzoon van Omar Pacha gesneuveld. De heer William, de Engelsche Consul te Kars, is tot den rang van luitenant-generaal bevorderd, met magt om te leges in Azië te organiseren en de aangeboden 40,000 Oostenrijksche vrijwilligers te disciplineren. Een paar dagen geleden, vestigden wij de aandacht onzer lezers op de ontzagelijke voorbereitselen tot aanval en verdediging, voor den aanstaanden oorlog in de Baltische zee, door de geallieerde mogendheden aan de eene en door Rusland aan de andere zijde gemaakt. De Times deelt eene opgave mede, omtrent de vloot, welke Engeland gereed maakt, waardoor men zich een denkbeeld kan vormen, welke verbazende pogingen door deze mogendheden worden aangewend. Deze Engelsche vloot in de Baltische zee zal bestaan uit 20 lijneschepen, 35 fregatten of korvetten, 45 kanonneerbooten vliegende batterijen enz., in het geheel honderd oorlogs-vaartuigen, algeheel door stoom gedreven en hebbende te zamen 2,200 kanonnen. Mogt het herstel van den vrede deze ontzag-waardige verdedigingsmiddelen onnoodig maken!

De benoeming van den graaf van Rechberg, burgerlijk gouverneur van Verona, in hoedanigheid van plenipotentiaris van Oostenrijk bij den Duitschen rijksdag ter vervanging van den baron Prokesch, die aangewezen is als tweede Oostenrijksche plenipotentiaris bij de conferentie te Weenen, is thans officieel bekend.

De Kamer van Afgevaardigden van Sardinië heeft in de zitting van den 23sten de beraadslagingen voortgezet over het eerste artikel van het wetsontwerp op de kloosters. De strijd had nog steeds betrekking op het amendement van den heer Rabecchi, die nog verden dat de regering gaat en alle godsdienstige corporaties wil afschaffen, daaronder begrepen die welke bestemd zijn om zieken te verzorgen. De zusters van weldadigheid vonden in den graaf de Cavour een welsprekenden verdediger. De uitslag der discussien is nog niet bekend; maar wij twijfelen niet of het amendement zal verworpen en het door de regering voorgestelde artikel aangenomen worden.

ENGELSCH POST.

De laatste nummers van de *New-York Times* geeft een overzicht van de goudbeweging in 1854, vergeleken met die van vorige jaren.

De aanvoer van goud uit Californië te New-York en Philadelphia is als volgt:

1852	51,045,000 pond	bedragende 273,090,750 fr.
1853	53,226,000	284,759,100
1854	57,871,000	282,859,850

Zie hier hoe, volgens de *Times*, de vloot, voor de op handen zijnde veldtocht in de Baltische zee bestemd, zal zijn zamengesteld:

Eerste bevelhebber, de schout-bij-nacht Richard Saunders Dundas.

Tweede bevelhebber, de schout-bij-nacht Michel Seymour.

Derde bevelhebber, de schout-bij-nacht Robert Baynes.

Kapitein van de vloot, de heer Pelham.

Naam	Stukken	Paardenkracht
Duke of Wellington	181	700
Royal George	102	400
Exmouth	91	400
James Wath	91	600
Orion	91	600
Caesar	91	600
Nile	91	400
Majestic	91	500
Cressy	81	400
Coburn	81	400
Sanspareil	81	400
Blenheim	70	350
Hogue	60	450
Ajax	60	450
Edinburgh	60	450
Russell	60	200
Hawke	60	200
Cornwallis	60	200
Pembroke	60	200
Hastings	60	200
Impetieuse	51	380
Eurigalus	51	400
Arcton	47	360
Amphion	34	300
Barat	24	250
Castor	21	250
Fortifier	21	250
Esch	21	250
Tartar	21	250
Archer	21	250
Retribution	18	200
Magicienne	16	400
Odn	16	550
Sampson	8	480
Dragon	6	560
Bulldog	6	560
Penelope	18	650
Lightning	3	100
Future	6	470
Desperate	8	400
Conflict	8	400
Cruiser	14	60
Hunter	14	180
Arct	14	180
Balcon	9	60
Balcan	17	100
Balcan	6	400
Balcan	6	286
Balcan	6	280
Balcan	4	220
Balcan	3	180

Otter	3	120
Porcupine	3	182
Zephyr	3	100
Recruit	4	160
Weser	4	160

te zamen 20 schepen en 35 fregatten, korvetten en be-vatten de 2,066 kanonnen.

Daarboven 5 vliegende batterijen te zamen van 50 kanonnen; 8 mortier-vaartuigen van een kanon ieder; 7 kanoncerbooten van 3 kanonnen en 21 van 2 kanonnen. Een vaartuig, dat tot hospitaal is ingerigt, een voor arse-naal, een ander voor voorraad enz.

Kortom de geheele sterkte van deze ontzagwekkende vloot zal uit honderd schepen bestaan, die te zamen 2,200 stukken geschut van het sterkste kaliber bevatten.

— Graaf Lucan, kommandant van de Engelsche kaval-lerie in het Oosten wordt te Londen verwacht.

— Zie hier den inhoud van den brief, door lord John Russell aan de kiezers, die hem het mandaat van lid van het parlement toevertrouwen geschreven:

Paris, 23 Februarij.

Mijne heeren!

Daar H. M. mij eene zending van het hoogste gewigt heeft toevertrouwd, waarin de belangen van Europa be-troffen zijn en hoop geeft, dat de tegenwoordige oorlog op de vreedzame wijze zal beëindigd worden, zoo acht ik het van mijn pligt om voor eenigen tijd af te zien van uw mandaat in het parlement.

Medurende mijn verblijf in deze hoofdstad heb ik het ontslag van drie der voornaamste ministers van de Kroon vernomen, en Lord Palmerston heeft mijne ondersteuning verzocht om voort te gaan met regeren.

Te midden van de moeilijke omstandigheden, waarin zich het land bevindt, heb ik gemeend, aan de Koningin de medewerking, welke ik zou kunnen verleenen, niet te mogen ontzeggen.

Het is uit dien hoofde, dat ik de mij opgedragen be-trekking heb aanvaard, en bij mijne terugkomst uit Weenen, zal ik gereed zijn om alle verplichtingen en de verant-waardelijkheid, die daaraan verbonden zijn, op mij te nemen.

In dien stand van zaken stel ik mij nederig bij U als kandidaat voor, ter hernieuwing van uw vertrouwen.

Ik heb de eer te zijn, Mijne Heeren,

Uwe onderdanige Dienaar

John Russel.

— De *Britannia* is te Portsmouth aangekomen, aan boord hebbende 100 man van het verongelukte schip de *Tiger*.

De toestand van dit land is niet zeer geruststellend. Onder de volksklasse heerscht vooral gegene gunstige stemming. De artikelen van de *Times* hebben eene uitwerking, welke niet te verwachten was. Verscheidene arbeiders, die voorgeven geen werk te hebben, doorkruisen de straten en veront-rusten de bewoners van de aanzienlijke wijken. Het is noodig, dat de regering zich moedig en vastberaden toone-met.

DUITSCH POST.

Te Breslau is een der grootste geleerden in de Hebreeuw-sche taal en in den Talmoed overleden. Raphael Jonathan Fustenthal is te Breslau in den ouderdom van 74 jaren overleden. Hij gaf verschillende Hebreeuwische dichtstuk-ken uit.

FRANSCH POST.

De kapitein baron Clement de la Ronciere le Noury, is benoemd tot lid van den raad der admiraliteit.

— De heer Oulé, luitenant-kolonel bij de infanterie, is benoemd tot majoor bij het Keizerlijk hôtel der invaliden, en zulks ter vervanging van den luitenant-kolonel Simon, die op pensioen gesteld is.

— Van 10 Januarij tot heden zijn 7,417 man te Toulon naar het Oosten ingescheept.

— De Keizer en de Keizerin hebben den 25sten eene voorstelling van *il Trovatore* in de Italiaansche opera bijgewoond.

— Men schrijft uit Bucharest:

Vier gemaskerde mannen zonden zich bij den heer Colyhoun, engelsch consul, begeven hebben en zonder zich te willen bekend maken aan dezen agent eenige zeer belangwekkende documenten overlegd hebbende betrekkelijk der Oostenrijksche bezetting in de vorstendommen, welke stukken voor prins Silbey van zeer vijandelijke beteekenis zijn.

— Het ongeval, dat de *Semillante* zou getroffen hebben, bevestigd zich helaas maar al te zeer.

— Volgens eene correspondentie van de *Gazette de Genève* zou het tweede vreedens-tractaat, zodra het gevormd is, in een der kantopen, hetzij te Lyon of te Metz, vereneigd en daar op de laatste wijze goedgekeurd worden, om ver-volgens naar een der oorlogs-tooneelen in het Oosten, waar-schijnlijk naar de Krim, gezonden te worden.

BELGISCH POST.

In eene zitting van den gemeenteraad van Brussel is beslo-ten, om het théâtre de la Monnaie op nieuw te doen op-bouwen en in eette vergadering met gesloten deuren van denzelfden raad is de heer Joseph Polaert met algemeene stemmen aangevozen om daartoe eene teekening en een plan te maken.

Vijf en twintig bouwhandigen hadden gesolliciteerd om in opdracht werk te worden. Het is de derde maal, dat de heer Polaert uit een dergelijken strijd zoop-gelukkig terug keert.

— Den Belgische industrie is een haker waardigste wete-gevoordigers door den dood ontrukt. De heer Wasley, luitenantfabrikant is Zondag 11 na eene langdurige ziekte overleden. De heer Wasley was gurey de tentoonstelling te Londen, omzichter der Leopoldusorde.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

ZITTING VAN WOENSDAG 28 FEBRUARIJ.

Zijn ingekomen twee Koninklijke hoedschappen, ten ge-leide van ontwerpen van wet, als: 1o. tot ontzetting van perceelen voor het maken eener wisselplaat voor schepen in de Vecht, gemeente Utrecht; en 2o. tot het verleenen van eenige naturalisatie.

Deze ontwerpen worden ter overweging verzonden naar de afdeelingen.

Is ontvanger eene missive van den minister van Buiten-landsche Zaken, ten geleide van een afschrift der additi-oele overeenkomst, met Sardinië gesloten, tot aanvulling en uitbreiding van het vroeger met de Regering van dat Rijk gesloten handels-tractaat. — Drukken en ronddeelen en in handen gesteld eener commissie, bestaande uit de heeren: Dullert, Baud, Hoffman, Slicher, van Domburg en Heemskerk.

Een aantal ingekomen adressen, van handeren gesteld der daartoe bestemde commissie. Daartoe behooren onder-scheide tot afschaffing van den accijs op het gemaal, en ook een van den heer F. Cleban, over zijne klagen tegen het Gouvernement.

De Voorzitter geeft kennis, dat door de afdeelingen tot Rapporteurs benoemd zijn:

1o. Voor het ontwerp, nopens het onderwijs, de heeren Bosscha, de Kempenaer, van Lijnden, Blaupot-Ten-Cate en Thorberke;

en 2o. voor dat betrekkelijk de afschaffing van den ac-cijs op het gemaal, de heeren Heemskerk, van Lonnep, van Rappard, Dirks en Moenwssan.

De heer Elout verzoekt daarop verlof aan de kamer om eenige vragen aan den Minister van Buitenl. Zaken te richten, omtrent onze verhouding jegens het buitenland.

Dat verlof, waartegen de Minister zich niet verzet, ver-leend zijnde, heeft de heer Elout eenige opmerkingen aan zijne te doene vragen laten voorafgaan. De eerste is dat, welke verscheidenheid er ook moge bestaan met betrekking tot onze binnenlandsche belangen, en ten opzichte van onze buitenlandse verhouding, gelukkigwijze, de meest moge-lijke eenstemmigheid heescht, en de overtuiging vast staat van de noodzakelijkheid eener stevige handhaving van naauwgezette en oprechte onzijdigheid.

De tweede opmerking is, dat hij niet twijfelt of de Re-gering deelt die overtuiging, hetgeen Spr. afleidt en voor zooveel nodig staft uit de verklaringen voor onge-veer een jaar geleden, zowel door den Min. v. Buitenl. Zaken als door dien van Oorlog afgelegd. Sedert is hem ook niets ter kennis gekomen, waaruit hij zou kunnen afleiden, dat de regering in die meening wankelt. Integen-deel, de voordragt van wet, laatstelijk ingekomen, en onder-zocht, (afschaffing van den accijs op het gemaal), merkt hij aan, als een bewijs te meer voor die overtuiging en ziet bij dus ook daarin als 't ware eene herhaling van de vroegere verklaringen der Regering. In de derde plaats stelt hij op den voorgrond, dat er bij hem hoegenaamd geen reden bestaat om te veronderstellen, dat onze onzij-dige houding niet voortdurend door de oorlogvoerende mo-gendheden wordt geërbiedigd.

Men zou, na deze inleiding kunnen twijfelen of er dan wel noodzakelijkheid tot het stellen van vragen omtrent de handhaving onzer onzijdigheid bestond; maar er is in de laatste weken veel opgemerkt wat tot vreemde gevolgtrek-kingen zou kunnen aanleiding geven, naar aanleiding van onjuiste geruchten in sommige dagbladen, verspreid, ten-einde nu mede te werken tot algeheele geruststelling, wil hij van de regering uitlokken eene herhaalde verklaring, dat Nederland onder geene voorwaarde ook 'zijne neutraliteit zal prijsgeven. En hij vraagt dus bepaald of de Regering niet vast bij haar meermalen geopenbaard voornemen blijft, om overeenkomstig Neerland's pligt en belang, in den strijd tussehen de oorlogvoerende mogendheden, de ge-strengste onzijdigheid te blijven in acht nemen.

De MIN. v. BUIT. ZAKEN, die vooraf door den Spr. ver-wittigd was nopens de strekking der te doene vragen, er-uit dien hoofde ter vergadering is verscheten, dankt den Spr. voor de gedane vraag. Hij is het met den Spr. eens, dat er in den laatsten tijd in buitenlandse couranten de meest dwars en ongerijfde geruchten zijn verspreid, die gront noch aanleiding hoegenaamd hebben, en het zou hem leed doen, dat onze bejaarde landgenooten zich door der-gelijk geschrijf tot onrustleide lieten opwekken.

In antwoord op de gedane vraag geeft de Min. de ver-zekering, dat de Regering des Konings vastelijk is gebleven en blijft bij haar besluit, om in den strijd tussehen de oorlogvoerende mogendheden de strengste onzijdigheid te bewaren, en hij vindt zich ook verplicht daartoe te zeggen, dat van den aanvang af tot nu toe, geene enkele der oorlogvoerende mogendheden eene de minste impressie op de Nederl. regering heeft uitgeoefend of poging uit te oefenen om daarvan af te wijken; maar de regten van Nederland, als neutraal staat, zijn en blijven geërbiedigd, gelijk ook de Nederl. regering die niet anders van den kant der oor-logvoerende mogendheden had verwacht.

De heer Elout is den Min. erkentelijk voor de henschai-heid, waarmee hij de ingekomen adressen van de kamer heeft versprekt.

De Voorzitter stelt voor, de beraadslagingen over de con-clusien der drie verslagen (nopens de adressen van de heeren

Ruyssenaers, van Vliet en Teenstra) te bepalen op aanstaanden Vrijdag, des morgens ten 11 ure.

De heer THORBECKE wenscht, dat de discussien over de conclusien der drie rapporten worden gehouden na afloop van de beraadslagingen over het ontwerp nopens het regt van Vereeniging en Vergadering. Het blijkt uit zijne rede, dat eene der afdeelingen zich nog heden en morgen zal bezig houden met het onderzoek van het ontwerp tot afschaffing van den accijns op het gemaal, welk onderzoek reeds in vier afdeelingen is afgelopen. Hij gelooft, dat zijn voorstel voor den geregelden loop der werkzaamheden wenschelijk is.

De Voorz. antwoordt, dat het zijne bedoeling is, straks voor te stellen de discussien over het ontwerp nopens het regt van vereeniging en vergadering, aanstaanden Maandag te doen aanvangen.

De heer STORM v. 's GRAVESANDE ondersteunt het voorstel van den Voorzitter, en bestrijdt dat van den heer Thorbecke. Het gevolg der aanneming van dat laatste zou zijn, dat de leden gedurende den geheelen verderen loop dezer week geene werkzaamheden meer zouden te verrigten hebben.

De heer VAN RAPPAARD stelt voor de discussien over de conclusien te bepalen op aanstaanden Zaterdag.

De VOORZITTER neemt dat voorstel over.

Bij stemming is dat voorstel met 32 tegen 20 stemmen aangenomen, en dus bepaald, dat de discussien over de conclusien aanstaanden Zaterdag zullen plaats hebben.

Tegen de heeren Sloet tot Oldhuis, Westerhoff, Hengst, van Hoëvell, Dullert, Hoynck van Papendrecht, Hugenholtz, van Bosse, Bots, Meijlink, Thorbecke, Meeussen, Kien, van Eck, Dommer van Poldersveldt, van der Linden, Bosscha, van der Veen, Jespers en Reinders.

De commissien van rapporteurs zijn gereed met hare eindverslagen: 1o. over het ontwerp wegens het gebruik van het koloniale batig slot over 1852; en 2o. over dat wegens den weg van de Willemstad naar Steenberg.

Drukken der verslagen. De dag der discussien zal nader worden bepaald.

Op voorstel van den Voorzitter wordt besloten aanstaanden Maandag te beraadslagen over het ontwerp van wet nopens het Regt van Vereeniging en Vergadering.

De heer MACRAY brengt, namens de daartoe benoemde commissie, rapport uit over de ontvangene inlichtingen des ministers, betrekkelijk de verslagen nopens de West-Indische bezittingen over 1851 en 1852.

Wordt besloten die rapporten te doen drukken en ronddeelen en over de conclusien nader te beraadslagen.

De Vergadering is daarna gescheiden.

's Gravenhage, 28 Februarij.

Z. M. heeft Mr. J. L. H. A. Baron Gericks van Herwijnen, gezant bij het hof van België, bevorderd tot kommandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Heden wordt in deze residentie op de gebruikelijke wijze de verjaardag van Z. K. H. Prins Frederik gevierd, door het uitsteken der vlaggen van de openbare en vele particuliere gebouwen. Des middags was er op het paleis van Z. K. H. receptie van de leden der Koninklijke familie terwijl er 's namiddags bij H. M. de Koningin-moeder familie-diner heeft plaats gehad. Uithoofde der gevallen sneeuw en gladheid der wegen is er geen groote parade gehouden.

Naar men verneemt is door Z. M. den Koningaan H. D. adjudant J. M. graaf van Lijnden en den kamerheer in buitengewone dienst den baron Hardenbroek van Babiloniënbroek de last opgedragen, om zich namens Z. M. naar Japan te begeven, ten einde het geschenk, bestaande in Zr. Mjs. portret, derwaarts over te brengen. De reis zal door genoemde heeren per landmail geschieden. Zij zullen in Indië hun intrek op Buitenzorg nemen.

In de residentie zijn aangekomen en aan de *Marechal de Turenne* (hotel *Fuhri*) afgestapt de heeren M. Bernardière en C. du Verger, beide hoofdofficieren in Fransche dienst, laatst komende van Bordeaux.

Men verneemt, dat de beroemde zangeres Mevr. Goldsmith (Jenny Lind) voornemens is, in de aanstaande week alhier een groot concert te geven.

Het bestuur der Koninklijke Nederlandsche Maatschappij tot aanmoediging van den Tuinbouw heeft ter kennis van hare leden gebracht, dat het Z. K. H. Prins Frederik der Nederlanden heeft behaagd, voor de twaalfde tentoonstelling, in April 1855 te 's Gravenhage te houden, ter beschikking te stellen eene gouden medaille ter waarde van f 90. Het bestuur heeft bepaald, dat die medaille zal worden uitgereikt aan den bekroonden inzender van de grootste verzameling schoonst bloeiende *Azalea indica* (No. V van het programma).

Z. K. H. Prins Frederik heeft aan de commissie tot ondersteuning der noodlijdende zieken te Katwijk a/Z. ter beschikking gesteld, de som van f 200.

Bij resolutie van den 17den Augustus 1852, n. 5 (*Prv. Blad* n. 97), hebben Ged. Staten der Provincie Zuid-Holland de gemeentebesturen verzocht de aandacht der besturen van wees- en godshuizen te vestigen op de bestaande instelling van het Instructie-bataillon te Kampen, als op eene inrigting, welke voor hunne pupillen het uitzigt oplevert, om tot eene goede maatschappelijke betrekking te geraken.

In verband met die circulaire heeft de Staatsraad Commis-

saris des Konings, op uitnoodiging van den Minister van Binnenlandsche Zaken, en met het oog op de dure tijden die het voor menigeen schier ondoenlijk maken aan de kost te komen, aan de gemeentebesturen doen kennen, dat er voor personen, die gezond en vrij van lichaamsgebreken en van een goed gedrag zijn gelegenheid bestaat om bij het leger te worden geplaatst, ook voor jongelingen beneden de 18 jaar, die behalve bij voormeld Instructie bataillon, bij de corpsen infanterie als tamboer of hoornblazer, en bij de corpsen kavallerie, artillerie en het bataillon mineurs en sappeurs, als gewoon vrijwilliger kunnen worden aangenomen.

Onder mededeeling hiervan zijn de gemeentebesturen aanbevolen om van hunne zijde door gepaste middelen de zoo noodige vermeerdering van het aantal vrijwilligers bevordelijk te willen zijn.

* Ingevolge Koninklijk besluit van 28 Januarij jl. (*Staatsblad* no. 4) heeft heden aan het Ministerie van Financiën de loting plaats gehad tot aanwijzing der met 1 April 1855 aflosbare schuldbekeutenissen, rentende 3%, ten honderd. Uitgeloot en afgelost zijn de volgende *dertig* reeksen: de 2146 reeks, bevattende de Nis. 25799 tot en met 25809.

841	10177	10186
191	2296	2310
1985	23930	23940
509	6232	6245
1474	18009	18019
1505	18366	18375
1402	17158	17167
606	7342	7351
848	10268	10277
854	10330	10339
285	3633	3642
2028	24404	24413
1503	18346	18355
1967	23729	23738
1460	17823	17832
731	8903	8915
167	1969	1990
724	8811	8824
2188	26582	26591
397	4932	4941
1999	24085	24097
2401	29699	29710
780	9483	9501
779	9455	9482
2329	28822	28834
1504	18356	18365
320	4067	4076
2408	29814	29824
304	3872	3881

Op 1 Januarij ll. was de bevolking in de koloniën der Maatschappij van Weldadigheid als volgt: Te Frederiksoord gewone koloniën no. 1, 2 en 3 zijnde Frederiks- en Willemsoord 2914 zielen met de ambtenaren en hunne huisgezinnen. Te Veenhuizen, 1ste gesticht, weezen, arbeiders-huisgezinnen boeren enz. 1522; 2de gesticht, bedelaars-kolonisten, veteranen enz. 1988; 3de gesticht, idem als het 2de, 2080. Te Ommerschans, bedelaars-kolonisten, veteranen enz. 2392. Gesticht te Wateren, kweekelingen, ambtenaren en kolonisten-huisgezinnen 105. Ambtenaren bij de algemeene directie, met hunne huisgezinnen 30; te zamen 11031 zielen. Op 1 Januarij 1854 bedroeg het getal zielen 10643, zoodat de bevolking in het afgelopen jaar met 388 zielen is vermeerderd. (R. Ct.)

Uit Leeuwarden wordt gemeld dat het berigt dezer dagen in de *Amsterdamsche Ct.* geplaatst, dat aldaar twee menschen zouden zijn dood gevoren, volgens verkregen inlichtingen, van alle waarheid ontbloot is.

De werkzaamheden voor het aanleggen van den ijzeren spoorweg van Maastricht naar Hasselt, worden met den meest mogelijken spoed voortgezet. Binnen weinige weken zal men op verschillende punten te gelijk met den arbeid onafgebroken bezig zijn. Laatsleden Zaterdag heeft de directie een nieuw perseel in de nabijheid van Maastricht voor eene som van f 81.900 aan den heer Hub. Pijs als laagsten inschrijver aanbesteed, en de overige nog niet toegewezen percelen zullen in de volgende maand insgelijks aanbesteed worden.

De hoogleeraar E. Edlund, te Stockholm, heeft verleden jaar eene verbetering aan de toestellen der electro-magnetische telegrafen aangebragt, waardoor het mogelijk is, door middel van één enkelen draad, ten zelfden tijde van twee stations, tegenovergestelde rigting, depêches over te brengen. De grondslag waarop Edlund's apparaat berust, is zeer eenvoudig en in allen deele verschillende van dien, welke door Dr. Gintl te Weenen tot hetzelfde einde wordt gebezigd. Het is volgens het systema van Edlund voldoende, dat op elk station ééne galvanische batterij aanwezig zij, van dezelfde kracht als die, welke bij de telegraphie volgens de vroegere methode gebruikt worden. De vermelde verbetering kan bij alle soorten van telegraphische toestellen worden aangebragt, waarbij het electro-magnetismus ten grondslag ligt. Alle toestellen kunnen, zonder groote onkosten te veroorzaken, volgens dit principe veranderd worden, terwijl het telegrapheren zelve geheel volgens de gebruikelijke wijze geschiedt. (D. v. Z.)

Groningen, 26 Februarij. Heden verloor onze stad een harer waardigste burgers. De man, aan wien velen hunne geheele opleiding hebben te danken en wien nog eene groote schaar van onze jeugd als haren onderwijzer eerbiedigde, en ook als haar trouwsten vriend vereerde en liefhad, de heer R. G. RIJKENS, is in den vroegen morgen

van dezen dag na eene ziekte van slechts weinige dagen die eerst in de laatste uren een ernstig karakter aannam door den dood uit ons midden weggerukt. Nog in de kracht zijns levens en onverpoosd werkzaam, als hij was had hij nog veel kunnen doen, maar veel, zeer veel heeft hij reeds gedaan. Behalve door zijn onderwijs, is hij door menigvuldige geschriften nuttig werkzaam geweest voor het Nederlandsche schoolwezen en heeft hij krachtig medegewerkt, om het onderwijs regt nuttig en vormend te maken. Maar zijne groote verdiensten als paedagoog zullen zeker naar waarde worden gehuldigd. Als burger zal men den altijd bereidvaardigen en voor allerlei menschen en zaken onbegrensd goedwilligen man veel en lang missen; en zoo is zijn overlijden een groot verlies voor het algemeen evenzeer, als voor zijne naaste betrekkingen, voor wie hij alles was en die hem met de hartelijkste liefde en vereering aanhingen.

Naar men verneemt, is heden tengevolge van de gestelde hooger beroep van den beklagde, alsmede van dat van den heer Officier van Justitie te Groningen, tegens het vonnis, door de Arrondissements-Regtbank te Groningen, op den 11 Januarij jl., in zake tegen Mr. J. E. de B. M., advocaat te Zwolle, gewezen, de zaak voor het Provinciaal Geregts-hof afhier behandeld.

De Procureur-Generaal heeft gerequireerd, dat de beklagde niet, doch de Officier van Justitie wel gegroet worde verklaard in het ingesteld hooger beroep, mitsdien dat het in eersten aanleg gewezen vonnis worde vernietigd voor zover de opgelegde gevangenisstraf (van achttien maanden) betreft, — en op dit punt op nieuw regtdoende de beklagde worde veroordeeld tot gevangenisstraf voor den tijd van drie achtereenvolgende jaren, met bevestiging overigens van het vonnis en veroordeeling van den beklagde in de kosten van het hooger beroep.

De uitspraak van het arrest is bepaald op heden over acht dagen.

De landbouwer R. Posthumus, bij den Horn, heeft een buitengewoon monstervarken van echt Engelsch ras eenig in zijne soort, dat, hoe ook gemeten, over al kanten even dik is. Deze zeldzame groei wordt daaraan toegeschreven, dat het dier alleen met zoete melk worde gevoed. Voor liefhebbers van schoon vee is 't de moede dubbel waard, dit bijzonder fraaije dier te komen zien.

Per Telegraaf.

Londen, 27 Febr. In het Parlement heeft lord Palmerston gisteren avond verklaard, dat de afwezigheid van lord John Russell van langeren duur zal zijn, dan aanvankelijk was gedacht; en dat hij derhalve wenschte dat in afwachting van den uitslag van het doel van lord John zending, de begrooting van de kosten voor het leger slechts gedeeltelijk zou worden aangenomen.

225ste Nederlandsche Staats-Loterij.

14e LIJST. 5e KLASSE.

Uitgekomen hooge prijzen:

No. 19318, 15959, 13075, 804 en 10970 ieder f 1000

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 28 Februarij 1855.

Nederland. Pct.		Rusland.	
Ned. W. Schuld. 2 1/2	60 1/2	Pct.	
Dito Certificat. 3	72 1/2	Hope 1798/1816	5
Dito Dito. 4	90 1/2	Dito 1828/1829	5
O. I. Leening. 4		Cert. 1831/1838	5
Amort. Syndic. 3 1/2		Dito Dito	4 1/2
Hand. Maats. 4 1/2		Dito Hope	4
Belgie.		Dito <i>Stieglitz</i>	4
Certificaten. 2 1/2	48 1/2	Dito dito 5e Ser.	4
D° <i>Rotschild</i> . 2 1/2		Dito 1854	5
Frankrijk.		Inscr. Assig.	6
Obligatiën. 3		Certific. dito.	6
Spanje.		Polen.	
Nieuwe	17 1/2	Obligatiën	4
Dito Buitenl.	3	Oostenrijk.	
D° Binneal. 3	30 1/2	Metalliek	5
Bew. Sp. Com.		Dito bet. Amst.	5
Amort. Schuld.		Dito Nation.	5
Portugal.		Dito 1847	2 1/2
Londen nieuwe.	5	Dito 1851/1852	2 1/2
Dito uitgest.	4		

Mexic. te Londen 3 pCt. 20 1/2; dito Onb. 20 1/2; Peru 4 1/2 pCt. 69, 1/2.

Met uitzondering van Russische fondsen welke tot prijzen verhandeld werden leverde de markt heden wederom strekt niets meldenswaardigs op.

FRANKFORT, Maandag 26 Februarij. Metalliek 5 pCt. 62 1/2; Spanje 1 pCt. 17 1/2; Wissel op Londen 117 1/2; Weenen 92 1/2; dito Parijs 93 1/2.

LONDEN, Dingsdag 27 Februarij. Consols op t. 91 1/2; N. Mexic. 3 pCt. 21, 21 1/2; Gren. Uitg. 5 1/2; Spanje 17 1/2, 7/8; Turksche leening 76.

PARIJS, Dingsdag 27 Februarij. Fr. 4 1/2 pCt. 95; 3 pCt. 66.25; Sp. binn. 3 pCt. 30 1/2; dito 1 pCt. 17 1/2.

WEENEN, Dingsdag 27 Februarij. N. Metall. 81 1/2; Leen. 107 1/2; Nat. Leen. 84 1/2; Bankactien 988; Lom. 100; Zilver 28 1/2; Wissel op Londen 12.28; dito 150 1/2.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.